

Vergaderjaar 2003–2004

21 109

Uitvoering EG-Richtlijnen

Nr. 124

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 maart 2004

In een brief van 28 oktober 2003 (Kamerstukken II 21 109, nr. 117) heeft de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken aan uw Kamer het kabinetsbesluit weergegeven om met het oog op het naderende Nederlandse voorzitterschap van de Europese Unie een aantal maatregelen te treffen terzake van de opgelopen implementatieachterstand van Europese richtlijnen. In deze brief wordt daartoe aangekondigd dat, om een tijdige betrokkenheid van het parlement bij de implementatie van deze richtlijnen door middel van formele wetgeving te bevorderen, de eerstverantwoordelijke bewindspersoon het betreffende BNC-fiche met een begeleidend schrijven over de aard en inhoud van de voorziene formele wetwijziging aan het parlement zal aanbieden¹.

Bijgaand treft u aan het BNC-fiche¹ inzake het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake een ecologisch ontwerp voor energieverbruikende producten en tot wijziging van Richtlijn 92/42/EEG van de Raad. Het voorstel staat momenteel ter behandeling op de agenda van de Raadswerkgroep in Brussel en het Europees Parlement. EZ is eerstverantwoordelijk voor de implementatie van deze richtlijn.

Voorgestelde kaderrichtlijn heeft tot doel een omvattend en coherent wetgevingskader te creëren voor het vaststellen van eisen inzake een ecologisch ontwerp voor energieverbruikende producten. Deze kaderrichtlijn zal worden gevolgd door uitvoeringsmaatregelen van de Europese Commissie tot vaststelling van eisen inzake een ecologisch ontwerp per product(groep). De kaderrichtlijn kent geen wettelijke verplichtingen voor fabrikanten, maar bepaalt de criteria voor de keuze van de producten waarvoor de uitvoeringsmaatregelen kunnen worden vastgesteld. Genoemde uitvoeringsmaatregelen zullen wel leiden tot wettelijke verplichtingen voor fabrikanten. De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat onder deze uitvoeringsmaatregelen vallende producten alleen in de handel kunnen worden gebracht of in gebruik kunnen worden genomen indien zij aan die maatregelen voldoen.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Energieverbruikende producten hebben bij de productie, tijdens en aan het eind van hun levenscyclus een aanzienlijk aantal belangrijke effecten op het milieu. Te denken valt aan met energieverbruik verband houdende klimaatverandering, het verbruik van natuurlijke hulpbronnen, de productie van afval en het vrijkomen van gevaarlijke stoffen in het milieu. 80% van alle aan producten gerelateerde milieueffecten wordt bepaald tijdens de ontwerpfase van het product. De kaderrichtlijn beoogt dan ook het zo vroeg mogelijk opnemen van milieuoverwegingen in het productontwikkelingsproces, ten einde bij te dragen aan duurzame ontwikkeling door het vrije verkeer van die producten in de interne markt te garanderen, bij te dragen aan een efficiënt gebruik van energie, de zekerheid van de energievoorziening te vergroten en een hoger niveau van milieuprestaties te bevorderen.

Het voorstel voor de kaderrichtlijn noopt tot nieuwe regelgeving. Naar verwachting zal de omzetting in nationale regelgeving deels geschieden door een aanpassing van de Wet milieubeheer, deels door de Wet energiebesparing toestellen. Op grond van laatstgenoemde wet kan een Algemene Maatregel van Bestuur worden vastgesteld op basis waarvan toekomstige uitvoeringsmaatregelen snel geïmplementeerd worden. EZ is verantwoordelijk voor de Wet energiebesparing toestellen en VROM is verantwoordelijk voor de Wet milieubeheer. De keuze tussen deze twee verschillende wetgevingskaders voor de verschillende onderwerpen in de richtlijn wordt nader praktisch uitgewerkt door EZ en VROM. Hierbij zij opgemerkt dat op het moment van vaststelling van de richtlijn pas definitief bepaald kan worden waar het zwaartepunt van deze richtlijn ligt en pas op dat moment definitief gekozen kan worden tussen de omzetting in de Wet milieubeheer of door de Wet energiebesparing toestellen of een combinatie van beide. In ieder geval zullen een aantal bestaande AmvB's die zijn gebaseerd op de Wet energiebesparing toestellen moeten worden aangepast naar aanleiding van onderhavige richtlijn.

Nederland staat vooralsnog positief tegenover het voorstel al zal een aantal onderwerpen nog nader moeten worden uitgewerkt. Voor Nederland is het in dit kader belangrijk dat er een heldere rolverdeling is tussen de Commissie, het regelgevingscomité en de lidstaten, dat er een duidelijk tijdpad bestaat voor het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen en dat de administratieve lasten voor het bedrijfsleven zo veel mogelijk worden beperkt. Als laatste wordt opgemerkt dat de implementatietermijn erg krap is gesteld; namelijk op 31 december 2005. Nederland heeft aangegeven dat een implementatietermijn dient te gelden van twee jaar na vaststelling van de richtlijn. De Europese Commissie heeft deze termijn zelf als richtsnoer aangegeven met betrekking tot maatregelen op het gebied van de interne markt.

Ik wil u verzoeken deze brief niet alleen door te zenden aan de vaste commissie voor EZ, maar tevens aan de vaste commissie voor VROM.

De Minister van Economische Zaken,
L. J. Brinkhorst